

POSLEDNJI SMIJEH

Ispred njega, pred golemom pustarom, u daljini je stršila crnu kula, okružena planinskim lancem, dok mu je vjetar rasplitao kapuljaču i dugačku crnu kosu, ispod koje je bilo njegovo tamnoputo lice. Kročivši, sporo i otežano, kroz jaki vjetar, uspio je doći do crne kule. Dočekali su ga stražari, pod crnim oklopom, naoružani mačevima, bodežima i puškama. Premda im je bilo naređeno da ubiju svakoga tko se usudi približi, stražari su dobro znali da ga moraju pustiti kada im je pokazao mač kakav pripada njihov najelitnijem vojnicima, sa simbolom njihovog reda Crno Sunce, dok je na dršci su bili bodeži s lijeve, desne i donje strane. Nakon što su ga stražari pustili na samo pokazivanje mača, ušao je unutar crne kule, skinuvši kapuljaču, otkrivši tamno lice s crnom kosom koja mu je skrivala ožiljak. Promatrao je prostoriju oko sebe: crne zidove nad kojima su stajale statute nekadašnjih članova Crnog Sunca, dok je slabo svjetlo padalo kroz prozor na crni, mramorni pod, kao i na poredane vojnike koji su tu bili poredani. Začuje se jaki, čvrsti, užurbani korak, te se ispred njega pojavio drugi član Crnog Sunca, koji je po svojoj pojavi djelovao poput časnika. Naš Gospodar Vas očekuje, molim Vas za mnom. Časnik ga je odveo do prostorije gdje se nalazio Gospodar; na sredini je bilo nešto što bi se najbliže moglo nazvati čovjekom, tj. samo ljudsko tijelo bez udova, uronjeno u bazen s hranjivom tekućinom, a na glavi su bile spojene elektrode, iza njega zvučnici kao i njegovi svećenici i straža. Pokazavši mač Crnog Sunca, klekne ispred Gospodara i nagne glavu, s koje je pala njegova crna kosa preko, kazavši: Služim Moći. Tada se iz zvučnika začuje glas koji je odjekivao prostorijom: Moje dijete, ja sam Mandator, ja jesam Moć. Mandator je promatrao gosta koji je stajao ispred njega pognute glave, spreman da se pokori. Mudro si postupio što si se pridružio, nagrada za moju službu je velika reče Mandator, dok je njegov glas odjekivao poput jakog vjetra. Dobro znate, moj Gospodaru, reče mu gost, zašto sam se pridružio Crnom Suncu, a to je osveta. Zatim Mandator uzvikne OSVETA tako jako da se cijela prostorija zatresla. Naime, njihovi zakleti neprijatelji, vitezovi Pan Tanga su im oduvijek stajali na putu, sve do posljednje, odlučujuće bitke, kada se ratna sreća okrenula k njima, i to zahvaljujući gostu koji je upravo ispred njega klečao. To je bio sjajan, taktičan i mudar potez, reče Mandator gostu, koji se usudio tek baciti pogled prema svom novom gospodaru. Tijek bitke se preokrenuo u njihovu korist, tako što je ključna informacija o neprijateljskim položajima došla Crnom Suncu, i to zahvaljujući gostu, koji je sada njihov jedan najbitniji član. Predao si nam ključne informacije, a krivnja je pala na onoga što dolazi iz obitelji, koja je na glasu kao zadnji ološ. Red Pan Tanga je mrtav, ali njihovi članovi nisu. Moraju biti mrtvi do jednoga, pronađi ih i ne pokazuj milost prema njima. Na taj spomen, gost podigne pogled prema Mandatoru, svom novom gospodaru, koji je zračio gnjevom, dok je oštricom mača, od silne mržnje napravio pukotinu na crnom mramornom podu. Erik, prosikće od mržnje, sjetivši se

što je učinio njegovom ocu, pa mu padne na pamet pomisao, pošto je dolazio iz obitelji koja je poznata kao najgori ološ, Erika se optužili za izdajništvo, a ne njega. Bit će mi čast i zadovoljstvo, reče gost s osmjehom od uha do uha, te se pokloni Gospodaru. U trenutku kada se spremao otići i obaviti zadatak, Mandator mu se obrati: Spavač se počinje buditi, znaš li što to znači? Čuvši Mandatorove riječi, zjenice mu se rašire poput grabežljivca jer je dobro znao što to znači. Svaka moguća stvarnost, kao i vremenski tijek počeo će se spajati u jednu cjelinu, ako već nije prije, a Spavač je taj koji drži stvarnosti da idu svojim tokom. Što je s Čuvarima kao i njihovim pomagačima, Psima S One Strane? upita gost Mandatora. Pobunili su se, odgovori mu Mandator. Uništi posljednje članove Pan Tang, dovedi sve Čuvare i njihove pomagače, ali njega dovedi živoga. Da, moj Gospodaru, gost se naklone i ode.

Pronašao je utočište, na šumskom planetu, koji se nije nalazio ni na jednoj karti. Svoj brod, Kosac, ostavio je među lokalne stanovnike, primitivce koji su ovdašnji starosjedioci. Iz broda je uzeo najbitnije stvari, kao što su mač, samostrijel, hranu i vodu, pritom izgovarajući svoju molitvu Revanu, znan kao Izvor Svega, da mu podari snagu da se izvuče iz govana u kojima se našao, kao da dokaže svoju nevinost i vrati milo za drago. Pošto je njegov red vitezova, Pan Tang, istrijebljen, a krivnja je pala na njega. Pomolivši se Revanu, Izvoru Svega, odjednom, na oči mu se pojavile su mu se slike, bljeskovi o izdajništvu, Crnom Suncu, drevne obiteljske zavade, kao i slika njegovog pretka, veliki general, s kojim je njegova obitelj djelila porijeklo s carskom dinastijom. Isukao je mač, pogledavši se u odraz mača, prepoznao je obiteljske crte; debele usne, obrazi, podšišana bakreno crvena kosa, špicast nos, kao prazna očna duplja s ožiljkom koja je djelovala poput jame, dok je drugo oko bilo crvenkasto smeđe. Brže bolje, odjurio je u šumu, kako bi pronašao sklonište. Nakon nekog vremena, naišao je na nekakvu građevinu koja je stajala usred šume. Građevina je bila nalik zigratu, obraslog u zelenilo, dok su na samom ulazu, stajali su dva kipa sa svake strane, kosturi koji se mole. Zakoračio je unutra, pritom iskušavši mač i pripremio samostrijel, dok unutar zigrata, stajali su nekakvi kipovi, murali, statute iz kojih bi izlazilo svjetlo poput aureola kad bi im se približio. Zidovi su bili oronuli, hodnici su djelovali poput labirinta, da bi lutajući dospio do nekakve postojbe, u kojoj je stajao nekakva prikaza u crvenom. Približio se s oprezom, spreman da napadne prikazu u crvenom, koja kao da nije primijetila njegovu prisutnost, već je samo igrala na karte sama sa sobom. Erik Hoskaner, kao svi u tvojoj obitelji, brži na oružju nego na mozgu, odgovori mu prikaza u crvenom. Erik Hoskaner, kako mu je bilo ime, samo je stao u čudu, kako ta prikaza u crvenom zna njegovo ime. Progone te poput životinje, prikaza u crvenom nastavi pričati, pritom slagati karte i promatrati ih. Tvoj red je uništen, ali tebe žele živog, tj. On te želi živog. Eriku je samo sinulo kroz glavu; Mandator. Zatim se začuje nekakav zvuk, poput marširanja vojske i glas koji izdaje naredbe: On mora biti tu negdje, ne može biti daleko. Erik se okrenuo oko sebe, pritom primijetivši kako je prikaza u crvenom nestala, a zvukovi marširanja vojske je sve bliži. Brže bolje se okrenuo oko sebe, te je pronašao zaklon u nekakvoj pukotini, koju je pritvorio s nekakvom statuom koja se tu našla. Ubrzo su se pojavili vojnici Crnog Sunca koji su odjednom ispunili cijelu prostoriju, kao i hram, dok je njihov predvodnik, sav u crnom, Eriku je bio odnekud poznat. Njegova crna, teška odjeća,

kao i mač, su se vukli za njim, a kad je skinuo kapuljaču sa sebe, Erik je dobro znao tko je, i s kim ima posla, a to je Vitez U Crnom. Naime, on i Erik su imali sukob međusobno, pošto mu je Erik skratio oca za glavu, njemu ispred očiju, pri čemu se Vitez U Crnom zakleo da će mu se osvetiti. Jedan od vojnika, časnik, prišao mu je kako bi mu predao izvještaj. Nema ga? Kako to da ga nema? Našli smo mu brod! proskitao je kroz zube Vitez U Crnom, pritom izvukavši mač, stežući prstima, dok mu je mržnja kolala kroz vene. Erik se osvrnuo oko sebe, znajući da ne može sam protiv svih, kroz pukotinu je ispuzao prema svijetlu koje je dopiralo iza njega. Prstima je otkopavao kamenja, zemlju, trulež, i baš kad je trebao doći do površine, ispred njega je bio jedan od vojnika Crnog Sunca. Vojnik, kao i ostali vojnici, bio je u crnom oklopu, na kacigi je bio otvor za oči, kao o crnog stakla, a na ustima nešto poput zvučnika, dok je bio naoružan raznom vrstom oružja; od puške pa do mača i bodeža, koji su mu djelovali neobično, no nije htio znati njihovu svrhu. Erik je izašao iz skrovišta, te mu se prišuljao s leđa. U trenutku se vojnik okrene, na što ga Erik pogodi sa samostrijelom u vrat i dokrajči ga, probivši ga mačem u srce. Uzeo je stvari od njega, koje su djelovale kao korisne, i nastavio bježati, dok je na vojnikovoj glavi, odjednom svjetlucalo crvenkasto svijetlo, koje se palilo, gasilo.

Vojska ga je okruživala sa strane, kao da je riječ o kakvoj svečanosti, iako njemu nije bilo do svečanosti. Evo ga, moj gospodaru, pokaže časnik Vitezu U Crnom preminulog vojnika. Vidjevši ga, kleknuo je kako bi pogledao o čemu se radi. Primijetio je kako nedostaje dio opreme, kao i uzrok smrti. Dao je mrtvom vojniku počast, Vitez U Crnom odjednom postane poput bijesnog psa. Tu je negdje! Okružite sve! Pucajte na sve što se kreće! Zadržavši se tako jako, kao da će se hram raspasti pred snagom njegovog glasa. Tamo, eno ga! Začuje se glas jednog od vojnika, na što su se svi okrenuli, pripremili oružje i zapucali na sve što se kreće. Erik je trčao koliko je god mogao, no nije mogao biti brži od metka. Osjetio je bol u desnom ramenu, koja se sve više i više žarila, zastao je ispod jednog drveta kako bi previo ranu. U trenutku kada je sređivao ranu, odjednom se pojavila ona prikaza u crvenom, koja je samo igrala na karte. Erik isuče mač, sav bijesan, stavivši ga ispod vrata toj prikazi. Reci mi tko si, što si ili ćeš biti za glavu kraći. Prikaza u crvenom skine svoju kapuljaču, ispod koje je bila lubanja plameno narančaste boje, na kojoj su bile razne slike; cvijeće, kockica za kockanje, hram posvećen Čuvarima, kao i nekakva zvijer koja je vrebala iz pukotine na njegovoj glavi. Imalo je samo jedno oko, ledeno plavo s desne strane. Ja sam Noćna Mora u Crvenom, jedan od Čuvara i glasnik samog Spavača i donosim vijesti; Spavač se počeo buditi! Erik se preznojavati, pa samim time počeo slagati kockice u glavi; ako se Spavač probudi, cijela stvarnosti će nestati (pošto je stvarnosti rezultat njegovog sanjanja tijekom spavanja), a jedino su vitezovi Pan Tanga su pazili da se to ne dogodi, kao i da Spavačeva moć ne dođe u krive ruke, kao što je Mandator, tiranin koji žudi za neograničenom moći. Noćna Mora u Crvenom počne miješati karte, i pokaže što je izvukla, a to je Smrt. Opet se začuje pucanj, lomljenje grana, kao i jako koraćanje, a Noćna Mora u Crvenom ponovno je nestala, a Erik se našao okružen vojnicima Crnog Sunca. Začuje poznati glas: Moj si kućkin sine, osjeti jak udarac po glavi i ostane bez svijesti. Bio je to Vitez U Crnom, zatim upali komunikator: Moj gospodaru, napokon ga imamo!

Vitez u Crnom je izdao naredbu da preuzmu Erikov brod, Kosac, zbog potencijalnih informacija o Čuvarima i preostalim vitezovima Pan Tang. Ratne krstarice Crnog Sunca su napustile ovaj šumski planet, i vratili se u svoju bazu, planet Revan. Iako nesvijesti, Erik je malo po malo dolazio k sebi, dok su mu zvukovi u glavi djelovali poput udarca valova. Otvorio je oči, nekako se podigao, ali jako brzo se prosuo po podu, kada je krstarica ušla warp pogon. Prostorija oko Erika (bolje reći tamnica) bila je samo goli prostor, uz zahod a čuvali su je vojnici Crnog Sunca, dok u ostalim prostorijama bila su samo trupla. Vitez U Crnom je samo stajao i promatrao ga je s gađenjem; ime Hoskanner je bilo sinonim za ono najgore od čovjeka, ubojice, izdajice, goniči robova a on, Erik, nije ništa bolji. Razlog njegove mržnje je što je na vlastite oči vidio kako mu je ubio rođenog oca, tako što mu je odrubio glavu mačem. Najčudnije je, što zaboga miloga, otkud govno poput Hoskannera u redu kao Pang Tan. Infiltrirao se u red, zadobio je njihovo povjerenje, te u ključnom trenutku, stupio je u kontakt s njihovim zakletim neprijateljima, Crno Sunce, koji su pripremili zasjedu i istrijebili red, a sama krivica je pala na Erika. Dao je zakletvu Mandatoru, vođi Crnog Sunca da će poubijati sve preostale članove, a Erika da dovede živog, pred njim. Vitez U Crnom kroz zube naredi da otvore vrata tamnice, te opali Erika šakom u glavu. Erik je samo obrisao krv rukom, pitajući dotičnog, da li je to sve što zna, na što je Vitez U Crnom na ovo izvadio bič, i opalio Erika najjače što je mogao. Erik se srušio na pod, zatim je dobio nogu u glavu od Viteza U Crnom, što Erika baci u nesvijest. Jedan od vojnika približi se Vitezu U Crnom, kako bi mu rekao da su se približili sustavu Al Ghould, te da je dao mu je šifriranu poruku od gospodara, Mandatora, tko je potencijalni izdajica među njima.

Svi viši i niži časnici zasjedali su za stolom, dok je Vitez U Crnom stajao, prekrštenih ruku, a sam mač mu stajao uz odijelo poput kakve zvijeri spremne da napadne. Promatrajući njihove izraze lica, odmah je mogao znati što spremaju, tko bi mogao biti potencijalni izdajica. Zatim Vitez U Crnom počne kružiti oko časnika, koji su se preznojavali od straha, pa nastavi. Onaj tko bi došao do samo jednog od Čuvara, imao bi ultimativnu moć u cijelom svemiru, a to svi znamo da pripada Gospodaru Mandator. Okrenuo se prema prozoru, primijetivši polje asteroida oko planeta koji odavno bio mrtav. Iako je imao osnove za život, ipak nije život se nije održao, a Vitez U Crnom samo se naglo okrene i dotičnog časnika skрати za glavu. Krv je štrcala na sve strane, zaprljavši dotične časnike i tako još više ih doveo stanje potpunog straha i poslušnosti. Ovako izdajništvo prolazi; BEZ MILOSTI! Zadere se tako jako, da su časnicima kosti počele tresti od straha i pomisli: Ovo je kurvin sin Hoskaner učinio mom ocu, čim Mandator uzme što je njegovo, i ja ću uzeti ono što je moje.

Iako nesvijesti, Erik je malo po malo dolazio k sebi, dok su mu zvukovi u glavi djelovali poput udarca valova. Otvorio je oči, nekako se podigao, ali jako brzo se prosuo po podu, kada je krstarica ušla warp pogon. Prostorija oko Erika (bolje reći tamnica) bila je samo goli prostor, uz zahod a čuvali su je vojnici Crnog Sunca, dok u ostalim prostorijama bila su samo trupla. Zatim, začuli su se udarci, koji su se ritmički ponavljali, pritom postajali su sve jači i jači. Ubrzo se začuo

alarm i uzbuna za evakuaciju; puknuo je trup broda.

Vojnici su zauzeli svoj položaj, piloti su otišli u svoje borbene lovce, a inženjeri su već popravljali štetu koja je učinjena brodu, no bilo je prekasno. Brod je napao Tindal, grabežljivac koji živi s one strane prostor-vremena. Njegove blijedo zelene oči su vrebale naokolo, tražeći plijen, dok su njegove ralje probijale dijelove broda, samim time proždirući sve na putu. Nazivali su ga psetom, premda je bolji opis bi bio zmaj; žućkasto-zelena koža, čvršća od bilo kojeg metala mu je prekrivala leđa, s brojim šiljcima koji su izlazili s njegove glave, a trbuh, crn poput najdublje jame, otkrivao je jedan dio njegovog tijela, koji bi se mogao usporediti sa srcem; svjetlucalo je plavo, kao kakav dragi kamen, a bilo je zaštićeno s nečim, kao nalik zubima. Tindal je čupao brod svojim raljama poput gladnika, a dok je posada napuštala brod, Vitez U Crnom je ubacio koordinate u brodsko računalo, ravno prema Tindalu, kako bi se riješio zakletog neprijatelja, Erika Hoskannera. Utipkao je potrebne koordinate, pogledavši kriomice, kako ne bi nitko znao što se dogodilo, i uputio se obližnju kapsulu za spašavanje.

Ponovno je dobio udarac, no ovaj put, taj udarac ga je probudio; Erik je shvatio zašto. Brod je napadnut od nekoga, ali od tko ga? Erik se približio obližnjem prozoru, kako bi pogledao o čemu se radi, i dobio je odgovor; na prozoru se pojavilo jedno veliko oko, koje je primijetivši Erika, proširila se zjenica, otkrivši sočan obrok. Erik brže bolje odjuri prema vratima tamnice, lupajući nogom, kako bi otvorio vrata, ali nikako. Tindal je probio trup svojim zubima, i zamalo da nije zgrabio Erika. Tindal je ponovno zagrizao, no ovaj put je zubima oštetio vrata tamnice, na što ih je Erik probio nogom, kako bi pobjegao. Skupio je svoju opremu, trčeći kao lud, uputio se prema hangaru, gdje je bio njegov brod, Kosac. Brod se sve više i više tresao pod Tindalovim zubima, koji su sve više prodirali u brod, dok se Kosac sve više i više približavao Tindalovim raljama. Uskočio je u Kosac, pokrenuo motore, ali se ubrzo pronašao u Tindalovim raljama, koje su gnječile Kosac sa svih strana. U trenutku kada je trebao izaći iz Tindalovih ralja, našao se u njegovim ždrijelu, na što je Erik brže-bolje pokrenuo sustav za naoružanje i zapucao. Tindal je zavrištao tako jako od boli, da cijeli svemir odzvanjao od njegovog vriska. Erik je zapucao još jednom, no ovaj put na nešto što je pulsiralo plavom svjetlom. Tindal je zasiktao od agonije, a njegova utroba se raspukla se po svemiru. Kosac, premda je mogao funkcionirati, sletio je na obližnji planet, koji kao da se skrivao od cijelog svemira. Bio je potpun crn, s crnom svjetlošću kojom je zračio, poput obsidijana. Kosac je sletio, u trenutku kada je Tindal padao na planet i podigao ogroman stup od prašine. Erik je pronašao nekakvu pećinu u kojoj bi se sklonio od Crnog Sunca. Uzeo je mač i samostrijel, popeo se na vihoran, kako bi vidio na kakvom se mjestu našao, ali sve što je vidio bila je samo tama, izuzev tornja koji kao nekakvi prkosni div stajao nasuprot vjetrova koji su šibali. Erik je dalekozor promatrao toranj, kako bi prepoznao barem nekakav poznati simbol, no nije ga bilo. Toranj je bio stariji od bilo čega što bi Erik, kao i

ostali vitezovi Pan Tanga poznavali. Okrenuo se, a ispred njega se ponovno pojavila Noćna Mora U Crvenom, sa svojim kartama. Što me sad čeka? Upita Erik, a Noćna Mora U Crvenom, ne govoreći ništa, samo pokaže karte: toranj, kostur, vojnici i rulja. U Erikovoj glavi nešto bljesne, kao da poznaje odgovor, samo odakle? Pojavila su se svijetla, kao i ljudi, mutanti, s raznim deformacijama, s bijesom i mržnjom u njihovim očima. Njihov vođa, čije lice je bilo prepuno ožiljaka i krasta, da je djelovalo poput kanjona i prirodnih udubina, samo je gledalo Erika s prijezirom i bijesom i kroz zube naredi da ga odvedu gospodaru. Erik, bez razmišljanja pogodi njihovog vođu, iz samostrijela ravno u glavu. Zatim pogodi još par ljudi, pri čemu je ostao bez municije. Isuče mač, zavitla par puta kako bi dotičnoj rulji dao do znanja s kim imaju posla. Kada su vidjeli mač, natpis na maču, rulja se lagano povukla, a bijes u njihovim očima je zamijenio strah, kao i zbunjenost, jer otkud smeće poput Hoskanera radi u jednom viteškom redu kao što je Pang Tan?! Erik nije poznavao te ljude, no pretpostavljao je da je razlog je ni manje ni više već njegova obitelj. Stoljećima obitelj Hoskaner je bila poznata kao ubojice, ološ i goniči robova, pa samim time su stekli neprijatelje u cijelom svemiru. Istupi jedan od rulje, pitajući Erika da li zna na gdje je točno došao, na što Erik nije ništa odgovorio, već ga je zbunjeno gledao. Ovo je Nekromantov planet! reče mu taj čovjek kroz zube, dok je bijes izlazio iz njega. Ovdje je radio one svoje pokuse na živim ljudima, kao i s mrtvacima. U Erikovoj glavi nešto sijevne, prisjetivši se kako je njegova obitelj, trgujući s ljudskim robljem, imala poslovni dogovor s neakvim znanstvenikom, kojem je bio zabranjen rad na svim planetima. Ne zna se točno što je bilo s tim znanstvenikom, ali njegov rad je utjerao strah u kosti svakome u svemiru, jer su njegova dijela dan danas itekako živa. Nato se pojavi drugi čovjek iz rulje, koji je rukama držao nešto što je zračilo plavom svjetlošću, pri čemu su mu deformacije polagano nestajale. On, kao i ostali iz rulje bili su u šoku, pritom su i njihove deformacije nestajale. To je Tindalovo srce, reče Erik. Napao me u trenutku kada sam bježao od Crnog Sunca. Na spomen Crnog Sunca, rulja navali na Erika, pokušavajući ga zgrabiti, a on sam ih je tjerao mačem, kao žetelica, dok su oni letjeli na sve strane. Sa strane je primijetio ulaz u toranj, kao i nekakav natpis, pomisli kako bi bilo dobro pobjeći ovuda. Rulja se na to zaustavi, jer su dobro znali u taj ulaz ide samo onaj tko želi umrijeti u mukama, a jedan čovjek iz rulje zatim izvadi komunikator i reče: Gospodaru, imamo nešto što je Vaše!

Dok su se grupirali u obližnjoj svemirskoj stanici, pripadnici Crnog Sunca, kao i njihov zapovjednik, Vitez U Crnom, promatrali su Tindalovo srce, kao njegove iscjeliteljske moći na jednom od ranjenika. Sami komadićak njegovog srca vrijedio je bogatstvo, a ispred njih se nalazilo skoro cijelo Tindalovo srce. Nema sumnje čije je ovo bilo djelo, pomisli Vitez U Crnom. Iako bi mnogi bi trljali ruke od silnog bogatstva, plan je bio staviti ucjenu na Hoskannerovu glavu, kao Tindalovim srcem kao nagradom. Jasno, oni mutanti što su im pomogli dobiti će svoj udio Tindalovog srca. Izdao je naredbu da opkole planet kako god je moguće, i pripreme se za napad. Podigao je svoj mač, pogledavši njegov crni sjaj, kao i bodeže s njegovih strana. Mač je nikada nije bio tako čist, sada će biti prljavi nego ikad. Pred njim se pojavio taj planet, crn, prijeteci poput kakvog zloduha. Iako taj planet nije bio na nikakvim kartama,

postojale su priče o njemu, o planetu mrtvih, i njegovom gospodaru, Nekromantu. Ono što se svima ledi krv u žilama je njegove čuvena kreacije kao što je Kralj Mrtvih. Nitko ne zna o njemima, pošto nitko nije preživio susret s njima, a jedino što je poznato da se nalaze u Nekromantovom tornju. Sam natpis iznad tornja je upozoravao.

Isukao je mač, spreman da napadne bilo što se kreće. Premda je bio mrak, slabo svjetlo je obasjavalo je unutrašnjost tornja. Kamene stepenice, hodnici, laboratorijske prostorije su bile potpuno prazne. Erik se prišuljao do jednog ulaza, čvrsto stisnuo mač, nagnuo je glavu, kako bi provjerio situaciju. Samo je izletio, zavitlao mačem, no jedino što je Erik skratio bila je paučina, kao i kostur koji je tu stajao u lancima. Bila je grobna tišina, a jedino što je odzvanjalo bila kosturska lubanja, koja se kotrljala kroz prostoriju. Erik je samo stajao, držeći mač, spreman za napad, no nije bilo ničega. Samo tišina. Osjetio je da je nešto iza njega, i zavitla ponovno mačem. No, ovaj put mač se sam od sebe zaustavi, pred Noćnom Morom U Crvenom, koja kao i do sada, nije uopće reagirala, nego samo slagala karte. Ne govoreći ništa, Noćna Mora U Crvenom samo izvuče kartu i pokaže Eriku. Karta koja je izvučena bila je Smrt.

Brodovi s vojnicima Crnog Sunca su se iskricali kroz cijeli planet, a Vitez U Crnom je podijelio Tindalovo srce mutantima, kao znak dobre volje zbog suradnje, te je naglasio kako je gospodar Mandator velikodušan i ako pronađu Hoskannera, nagrada će biti velika. Svatko na tom planetu, tko je čuo za tu vijest, krenuo je u potragu za njim, pretraživajući svaki ugao na planetu, pošto je dotični dolazio iz obitelji koja zaslužna za njihovu nevolju. Vojnici su ubrzo došli do tornja kada su saznali da je Hoskanner unutra, te su ga opkolili sa svih strana, no bili su upozoravani od lokalnog stanovništva, mutanata, da ne ulaze u toranj, osim ako ne žele umrijeti. No, vojnici su se oglušili na upozorenje, krenuvši upadati u toranj sa svih strana kako je god je moguće, a sam Vitez U Crnom je isukao mač, samo što nije krenuo u toranj, iznenada je dobio poruku od Mandatora. Moj gospodaru, samo što ga nismo zarobili i donijeli Vama. Moja isprika što... Da li znaš da je to Nekromantov toranj? Znaš li što je unutar tornja? Mandator ga prekine. Ali moj gospodaru, to su samo priče za malu djecu. Obećavam da ću... Izrod je unutar tornja, zadere se Mandator, da su svi vojnici čuli, a sam ton Mandatorog glasa je odavao je nije riječ o pukoj legendi, već o stvarnoj opasnosti. Ubrzo, začuli su se jezivi krici i zapomaganja.

Upomoć, molim vas, začuo se uzvik. Čuvši zapomaganje, Erik se pripremio za napad, spreman kao nikad dosad. Prislonio se uz zid, iza kojeg se čulo zapomaganje, stežući mač pritom se pomolvši Izvoru. Izbrojao je do tri, te s mačem je nasrnuo u prostoriju, iz koje je dolazilo zapomaganje. Uletjevši, samo je potegnuo mačem na prvo što se nalazilo, bez razmišljanja što bi mogao vidjeti, a imao je što vidjeti. Dosad je čuo za razne legende, priče, no nije mogao vjerovati da bi mogao naletjeti na jednu takvu, i to najgoru ikad; IZROD, najpoznatija Nekromantova

kreacija, sastavljen od ljudskih dijelova, bilo od živog ili mrtvog uzorka. Imao je po tri para ruku i nogu, na svakoj strani tijela, no različitih veličina. Njegovo tijelo je bilo sastavljeno od raznih tijela; muških, ženskih, čak i dječjih! Primijetio je žensko tijelo na Izrodu, bolje reći spolovilo, koje se upravo spremalo otvoriti, a Erik je imao osjećaj kao da se želi prema njemu otvoriti. Spolovilo se otvorilo, iz kojeg je izletio nešto što bi teško da bi nazvali ljudskim bićem. Imao je ljudsku glavu, no kao da je nedostajao dio, tijelo je bilo nešto poput zmije, crva, dok su mu malene, deformirane ruke i noge mlatile po tlu, pokušavajući se kretati, a pupkovina za koju je bio prikovan, držala ga je poput psa na uzici. Pogledavši Erika ravno u oči, samo je izgovorio kroz mrmljanje: HOSKANNER!!!, te tijelom nasrnuo na Erika, pritom neobazrivi se na druge žrtve oko sebe. Dok su druge žrtve bili mutanti, vojnici Crnog Sunca, jedna žrtva je Eriku posebno zapela za oko; vitka, tamnoputa djevojka, zelenih očiju, mliječno bijele kose. Bila je obučena u jednostavnu, ručno šivanu haljinu, no oko njegov vrata visio je nekakav srebreni medaljon sa znakom Svete Zmije, na što je Erik prepoznao da je riječ o Davateljici Života. Kao što samo ime govori, njena svrha liječiti smrtno ranjene, na jedan specifičan način. Njena pojava je Eriku odmakla pažnju od stvarne opasnosti koja mu je trenutno prijetila. Izrod je primijetio da je Eriku odlutala pažnja i krene u napad, zadavši Eriku udarac od kojeg je odletio u zid, pritom napravivši rupu u zidu. Erik, da će se podignuti, osjetio kako mu je nešto krcnulo oko rebra. Popipao je ranu, koja ga je gadno pekla, izmolio se Izvoru i pripremio se na Izrodov napad. Izrod je ponovno krenuo u napad, Erik se izmaknuo, no vojnici Crnog Sunca su ga samo odgurnuli k Izrodu, nadajući se da bolje pogine takav šljam nego oni. Tako su ga jako odgurnuli od sebe, da se Erik našao pred Izrodom, dok ga je on držao jednom od svojih šaka za vrat. Stisnuo ga je tako jako, da je Erik pomislio da će se cijeli raspuknuti. Pokušavao je dosegnuti mačem, no zbog rane u rebrima, gubio je krv, pa samim time i snagu. Izrod ga je promatrao, sve dok nije primijetio njegov mač; mač viteza Pan Tang. Odjednom, Izrod ga pusti iz šake, kao da ne može vjerovati na koga je naletio; ološ kao Hoskanner je član jednom takvom redu kao što je Pan Tang, a sam mač je odletio na drugi dio prostorije. Odjednom, Izrod ispusti takav urlik iz svojih glava od kojih je ledila krv u žilama, a Erik je pao na pod, pokušavajući doći k sebi. Izrod se počeo koprcati, i ovaj put nešto se počelo otvarati u Izrodu; spojena tijela su se počela pretvarati u nešto nalik tjelesni otvor, zatim su počele izlaziti noge nalik insektima, pa glava kakve domaće životinje, oči, pa na kraju ljudski mozak. Gotov je, netko je uzviknuo, ovo je gore od smrti, dok je Davateljica Života brže bolje skupila mač i taman kada je mislila da će zariti mač, Izrod brže bolje je savladao jednim od svojih ruku. Erik je gledao nju, Davateljicu Života ravno u oči i ona njega, kao da su čitali misli jedno drugome. Zatim Erik skupi snagu, nogom opali Izroda u mozak, zgrabi mač i otkida ruku što je držala Davateljicu Života. Otkinuta ruka se samo koprcala, zatim je onaj embrio skupio i vrativši se s njom u utrobu. Ti si vitez Pan Tanga, upita Davateljica Života Erika, što u čudu što u šoku, na što ovaj samo klimne glavom. Ono je Izrod, čuo si za njega? Znaš kako ide legenda? Ponovno ga je upitala. Erik se prisjetio legende, pa samim time je došao do načina kako izaći na kraj, jer jedno vitezovi Pan Tanga su obučeni da izađu na kraj s takvim anomalijama. Zgrabio je mač, zatrčao se prema Izrodu, otkidavši sve što se otkidati može, pritom izgovorio litaniju Izvoru; Izvor je Početak. Izvor je Kraj. Od njega potječemo, njemu se vraćamo. Zatim Izrod je počeo kipnuti, poput leda na vrelom suncu, topiti se. Jedino što je preostalo je ljudski mozak, koji je njemu prošao pokraj nogu, a Erik, primijetivši ga, samo ga je sasjekao

mačem, izgovarajući litaniju.

Svi su stajali oko Erika, u čudu jer je Hoskanner, što je vitez Pan Tanga, kao zbog činjenice da je jedini koji se suprotstavio Izrodu i ostao čitav. Vojnici Crnog Sunca su ga promatrali, pritom kriomice se međusobno dogovarali što da urade, no ubrzo im je došla ideja. Jedan od vojnika je odaslao signal, dok drugi vojnik je pripremio ošamučivač. Erik, koji je dolazio k sebi od borbe s Izrodom, nije uopće imao pojma što se zbiva pokraj njega. Okrenuo je pogled prema Davateljici Života, primijetivši po njenom licu da nešto nije u redu, no bilo je prekasno. Jedan od vojnika Crnog Sunca ga je ošamutio, te dok mu se gasila svijest, jedino što mu je palo na pamet da je u dubokim govnama.

Vitez U Crnom je stajao, gledajući kroz daljinu. Zatim pored njega odaju dođe vojnik. Nakloni se, rekavši kako su ga ipak uspjeli zarobiti, i da uz njega imaju iznenađenje. Njegovo lice koje je bilo ili mrtvo hladno ili smrknuto, iznenada se na njemu pojavio osmjeh.

Moj gospodaru, evo ga. Pokaže jedan od vojnika na Erika, koji je ležao, bez svijesti, dok su ga dvojica vojnika pridržavala. Vitez U Crnom nije mogao ništa drugo nego da ga odalami šakom i pljune Erika, koji je bio toliko ošamućen da nije uopće reagirao. Unište njegov brod, naredio je, zatim mu je pogledao pao na nju, Davateljicu Života; njenu glatku figuru, dugu bijelu kosu, njene plave oči koje su sjale poput dragulja i lice poput plemkinje. Razmišljao je u sebi, zašto je ne zadržati za sebe? Svakako gospodar Mandator ne bi imao ništa protiv, pogotovo kada je dobro obavio zadatak. Začula se eksplozija, s kojom je raznesen Erikov brod, Kosac, kao i uzvik, što od vojnika, što od lokalnog stanovnika. Pogladio je Davateljicu Života po licu, davajući joj do znanja da je u pravim rukama. Izdao je naredbu da Erika odnesu u brod, pojačaju dozu narkotika s kojim će ga držati ošamućenog. Jasno, lokalno stanovništvo će biti nagrađeno zbog lojalnosti i suradnje kada gospodar Mandator preuzme vlast. Dok su se pripadnici Crnog Sunca ukrcavali u svoje brodove, Vitez U Crnom se rukovao s vođom lokalnog stanovništva, u znak zahvalnosti, no nešto mu zapne u oči. Kao nekakva spodoba u crvenome, no vjerojatno mu se pričinilo.

Brzo su došli na odredište, usamljeni planet koji je stajao usred praznog svemira. Planet za kojeg se smatra da je čvorište između stvarnosti, kao prebivalište Spavača, za kojeg se smatra tvorcem njihove stvarnosti. Tu su Čuvari, i njihovi pomagači, Psi S One Strane, čiji je zadatak paziti da se Spavač ne probudi, jer protivnome, sve je gotovo. Spustili su se, i poslali izvidnicu koja je trebala provjeriti planet prije nego što sam Mandator dođe i uzme ono što je njegovo, a to je ULTIMATIVNA MOĆ. Izvidnice koje su otišle u ophodnju planeta, sve su dale istu informaciju; planet je u potpunosti prazan! Samo goli prostor, nebo koje je bilo u potpunosti bijelo. Nije bilo uopće noći, sunca, oblačnog vremena, planina, šuma, rijeka, jezera, mora i vjetrova već sami, goli prostori. Moj gospodaru, javio se jedan od izvidnice, bio sam na bezbroj svjetova i vidio svakojaka čuda, ali nikada nisam vidio ovako nešto! Cijeli planet je isti, sami goli prostor! Tražim dozvolu da se iskrcam na površinu planeta. Gotovo. Osoba koja je bila zadužena za kontrolu leta

je pogledala Viteza U Crnom, na što je ovaj samo potvrdio kimanjem glave. Dozvola dopuštena. Gotovo. Sletio je na površinu, koja se u njegovim očima činila poput beskraj, upalio je kameru kako bi nadređeni vidjeli planet, pogotovo Vitez U Crnom. Čim je otvorio otvor kabine i izašao vani, osvrnuo se pored sebe. Ništa, samo goli prostor. Zakoračio je oko svog broda, opet ništa. Uključi skener, začuje se s komunikatora glas Viteza U Crnom. Moraju biti ovdje! Ovo je njihov planet. Iznenada, pred pilota se pojavi nekakva spodoba u crvenome. Vitez U Crnom je brzo shvatio o čemu se radi.

Dolazio je k sebi, kao da se trijezni od mamurluka. Sve mu se vrtjelo ispred njega, no ubrzo je shvatio gdje je, i o čemu se radi. Ispred njega bio je njegov nemesis, Vitez U Crnom, a u njegovim rukama Davateljica Života, koju je držao kao da ju je zapjenio. Kao da mu želi poručiti, pogledaj što imam, dok je ona cijelo vrijeme gledala u Erika, nadajući se da što prije dođe k sebi. Vitez U Crnom se nikada nije do sada nasmiješio, a sada je pucao od sreće, znajući da ga pobijedio, Pokazao mu je snimku što je jedna od njihovih izvidnica snimila, a Erik, iako mamuran, vrlo lako je otkrio što je; bila je to Noćna Mora U Crvenome! I on je jedan od Čuvara! Stajao je njemu ispred nosa, a on nije uopće imao pojma! Misli su mu radile punom parom, svom snagom, jer je dobro znao kakav scenarij može biti, a svakako nije dobar! Čuvari, kao i njihovi pomagači, Psi S One Strane su entiteti koji su zaduženi čuvati Spavača, čije sanjanje je uzrok njihove stvarnosti. Da bi došao do Spavača, trebalo bi barem doći do jednog od Čuvara, a jedini tko može je vitez Pan Tanga. To je razlog zašto ga Mandator želi živog, pošto su pripadnici Crnog Sunca oduvijek bili njihovi zakleti neprijatelji. Ako Mandator uspije doći barem do jednog od Čuvara, imao bi pristup k Spavaču, pa samim time i ultimativnu moć! A on je jedini koji ga može spriječiti. Pokušao se podignuti, no spotakao se i pao na pod glavom, pri čemu je potekla krv iz njegove prazne očne dublje. Davateljica Života ga je samo gledala, znajući da mu se mora odužiti pošto joj je spasio život. Brže-bolje opali Viteza U Crnom u trbuh, izvadi njegov ošamućivač i ošamuti ga. Pogledavši Erika dobro je znala na koji način mu može pomoći.

Stajao je na mostu, čekajući novosti, no dobio ih je. Ne od izvidnice niti od svog gospodara, Mandatora, već sasvim od nekog drugog, neočekivanog. Na zvučnicima se začuo glas, kao da je riječ o nekom bitnom: Ja sam vikont Oresh Busaku, i zahtijevam da mi predate moj dar! Časnik zadužen za komunikaciju mu je na to kazao da mora dobiti odobrenje, no vikont to nije odobravao, pozivajući se na svoje plemenito porijeklo, kao i krvnu povezanost s nekadašnjim, palim carem. Ispred njih, na zaslonu, pojavio se njegov brod, ogroman, sav ukrašen s draguljima, biserima, zlatom i srebrom, kao da je riječ o kakvoj palači, dok su pored njega prolazili lovci, čekajući naredi od vikonta. Vitez U Crnom se nije okrenuo, a već mu se ispred lica pojavio vikont sa svojom stražom. Vojnici Crnog Sunca su samo čekali da im da znak, no Vitez U Crnom mi je samo rukom da znak da spuste oružje, pri tom ne skidajući pogled na vikonta. Vikont je bio debeljuškasti čovjek, srednje građe, obučen u finu odjeću ukrašena dragim kamenjem, dok su pored njega bila straža, peharnik koji mu je upravo točio piće i sluga koji je mu je dotjerivao odjeću. Vitez U Crnom je samo pogledao svoje ljude, shvativši da imaju posla s jako napornom i teškom osobom. Ja sam vikont Oresh Busaku i zahtijevam da mi predate moju

ljubimicu, Davateljicu Života! Znete li s kim imate posla?! Ja sam plemić carske krvi! Vitez U Crnom nije ništa rekao, već samo je dao znak da mu je predaju, kako bi tog razmaženog plemića skinuo s grbače. Dovedi su Davateljicu Života pred vikontom, no kada ju je on vidio, obuzeo ga je užas, prekrivši usta od šoka. Pa ona je obeščaćena!? Što ste joj uradili, gadovi jedni! Vikontova straža je izvukla oružje, na što su vojnici Crnog Sunca izvukli svoje oružje i upalili alarm za opasnost. Vitez U Crnom nastajao je smiriti tenzije, jer je ionako ima dovoljno problema. Uvjeravam Vas da moji ljudi nisu uradili tako nešto, oni su dobili svoje naređenje, pokušavao je Vitez U Crnom smiriti vikonta. Kažete da nisu Vaši ljudi, jeli? Onda tko bi mogao biti tako drzak usuditi se uraditi tako nešto? Vitez U Crnom nije posjedovao moć Kristalne Logike, moć kojom može vidjeti ishod i događaje, ali dobro je znao o tkome se radi. Odjednom, javila se izvidnica, o neakvim svjetlima. Morate pogledati, javio je glas sa zvučnika. Ta svijetla! Prepuno je zvijezda!!! zatim prekid veze. Izgasilo napajanje u brodu, a nitko nije imao pojma što se događa.

Nikad nije bio tako pun energije, kao da je ponovno rođen. Ja sam Davateljica Života, odgovorila mu je. Dar za vikonta Oresh Busaku, kao društveni simbol rođaka carske krvi. Cijeli život sam bila pripremljena za ovo, dok nisam završila kod Nekromanta, kako bi sa mnom ojačao onaj svoj užas, dok se nisi pojavio ti. Pomogla mu je pronaći svoje stvari, a sam pad napajanja u brodu dobro mu je došao u bijegu. Pronašao je nekakav brod, lovac Crnog Sunca, poput kakvog lopova, kriomice i nečujno se iskrao. Iako je znao da je ovo mjesto gdje može pronaći Čuvare i njihove pomagače, Pse S One Strane, pa samim time i Spavača, Erik je najbolje znao da treba se što prije maknuti s ovog mjesta, jer uopće nije riječ o planetu, već o međudimenzionalnom portalu kojeg se smatra da ga je stvorila prva svjesna bića u svemiru, eonima prije svega poznatog. Premda je njegov red Pan Tanga potvrdio da je moguće preko tog portala doći do Čuvara, Psa S One Strane, Spavača, nitko se nije usudio približiti se, a kamoli stupiti nogom na portal, kao što je bio slučaj s vojnicima zaduženim za izvidnicu. Pronašao je koordinate nekakvog planeta, za kojeg je smatrao da će biti na sigurnom, ne shvaćajući da ga netko od daleka promatra i proučava.

Hoskanner!! Ta sorta govana?! Uzviknuo je vikont kada je shvatio što se točno dogodilo. Naime, jednom davno, jedan član Kuće Hoskanner je na vikontovom rodnom planetu, poznat po nadimku Životinja, uradio je nezamisliv genocid nad stanovništvom i kao on, obeščastio je vrhovnu svećenicu na najodvratniji mogući način. Shvativši da mu je ponovno pobjegao, Vitez U Crnom je svom snagom udario šakom u zid, tako jako da se začulo po cijelom brodu. Poput bijesnog psa, isukao je mač, sav u gnjevu počeo je lupati po sve što mu se nalazilo na putu, dok su ostali samo se sklonili s puta, a sam vikont, izgubivši onu uobraženost, djelovao je poput preplašenog djeteta. Kako stojite s napajanjem, upitao je vikonta, na što je ovaj pogledao neke od svojih ljudi da mu kažu kakva je situacija. Jedan od vikontovih ljudi bio je tehničar zadužen za napajanje, ponudio se popraviti njihov brod. Vikont se odjednom počeo osjećati da je gol golcat, kao od majke rođen, pred Viteзом U Crnom, kao i pred ostalim članovima Crnog Sunca. Čuo je

glasine o njima, kao i životinjskom bijesu i ratničkoj vještini koju je posjedovao Vitez U Crnom, shvativši kako ne bi bilo mudro zamjeriti im se. Napajanje se može popraviti, trebat će nekih sat vremena, javio je tehničar, vikontov čovjek. Kao što vidite, sve će biti u redu, kazao je vikont Vitezu U Crnom, dok se sav tresao poput lista na vjetru. Vitez U Crnom nije ništa rekao na to, samo je pogledao vikonta u oči, što je bilo više dovoljno da drži jezik za zube.

Letio je u lovcu koji je pripadao Crnom Suncu, dok je navigacija prikazala nekakav planet u blizini. Taj planet, iako je djelovao kao ugodan, nije mu se sviđao. Utipkao je u navigaciji, da li se nalazi kakav planet u blizini, no nije bilo rezultata. Ubrzo, računalo je oglasilo uzbunu, kako je gorivo pri kraju. To je to, pomislio je, unijevši koordinate za spuštanje na taj planet, pritom je rukom dotaknuo svoj mač, znajući jako dobro, da će mu biti potrebniji nego ikada.

Mjesto je bilo nalik kakvoj špilji, ukrašena slikama i simbolima, gdje su živjele one.

Bile su njih tri, iako su živjele stoljećima, bile su mlade djevojke, sjedile su oko nekakvog ogromnog, zelenog kristala, držeći se za ruke. Začuo se glas iz kristala: Vidite li ga? Vidimo ga, odgovorile su u jedan glas. Znate li ŠTO je on? Upita taj glas ponovno, na što su one odgovorile: HOSKANNER! Ne samo to, nastavio je taj glas, on je VITEZ PAN TANGA! Nemoguće, uzviknule su. Ne samo to, nastavio je onaj glas. S njim je jedan od Čuvara! Zatim se na kristalu pojavila slika, kako dotični dolazi na njihov planet. To je stvarno ON!? Znate što vam je činiti? Upitao je glas iz kristala, a one samo su kazale: ZNAMO!

Sletio je na nešto što bi moglo biti nalik gradskom trgu, zatim se osvrnuo oko sebe s mačem pored sebe. Planet na koji je sletio pripadao je uglednoj plemićkoj obitelji, koja se obogatila trgovinom posebnom vrstom kristala, koji imaju sposobnost gledanja. Trg, ulice, kuće, kipovi, fontane su bile ukrašene dragim kamenjem, zlatom, srebrom i biserjem, što je bio sasvim dovoljan razlog da budu napadnuti od ostalih plemićkih obitelji. Bilo je sunčano vrijeme, ptice su cvrkutale, voda u fontanama je žuborila, kao da je stvoreno za idilu, no instinkt u njemu je govorio da nešto nije dobro. Isukao je mač iz korica, spreman za napad. Samo je stajao i čekao napad, koji se uopće nije dogodio. Spustio je gard, pritom pokušavajući shvatiti što se događa. Čulo sve samo ne ljudi, dok je grad sam po sebi bio netaknut, pošto nije bilo tragova borbe. Oprezno je koračao po trgu i ulicama, promatrajući da li bi mogao naći na nekoga. Izgleda da je bio sam samcat. Taman da će vratiti mač u korice, kad ono iznenada, na njega iskoči čovjek. Uhvatio se na njega grčevito za ramena, zapomažući kao da je ranjen. Erik ga je gledao začuđen dok je čovjek pored njega umirao, i pitajući što se uopće događa. Tražio je odgovore na sve ovo, pitajući se što se zapravo dogodilo. Ponovno se pojavio pored njega; Crvena Smrt sa svojim kartama. Kao dosad, karte nisu pokazale ništa dobro.

Vidite li ih sestre? On i jedan od Čuvara idu prema nama! Vidimo, rekle su sve u jedan glas. Hoće li plan uspjeti? Hoće. Mora. Začuo se ponovno glas iz zelenog kristala. Ne brinite ništa, samo odradite svoj dio posla, a ja ću svoj. Njih tri sestre, držeći se za ruke, stajale su oko tog ogromnog zelenog kristala, koji je zapravo djelovao kao oltar i sredstvo za komunikaciju.

Sestre su upotrijebile svoju mentalnu snagu pri čemu se pojavilo nekakvo svijetlo pored njihovih glava, dok je iz kristala se otvarao portal. Izašao je i čekao na njih.

Iako je cijelo vrijeme bio fizički nepokretan, on je dobro znao što se događa. Vidio je sve moguće ishode, prošle i sadašnje. Bez udova, očiju kao i bez udova, Mandator je živio u svom spremniku, u kojem je bila hranjiva supstanca, a njegov um je spojen sa strojem, i tako približavao se savršenstvu, kao čovjek koji će postati Bog. Boreći se tijekom invazije Crnog Sunca na planet Rakatan, koju je on osobno predvodio, tijekom borbe upao je u zarobljeništvo, gdje su mu branitelji Rakatana iskopali oči, odsjekli udove i kao takvog, ostavili da umre. Igrom slučaja, jedan od vojnika Crnog Sunca ga je pronašao i spasio ga je. Znanstvenici i liječnici koji su služili Crnom Suncu, uz pomoć tehnologije ne samo održavati živim, već proširiti svijest toliko jako, da bi mogao postati poput Boga, da netko nije stao mu na put: Erik Hoskanner. Naime, da bi postao poput Boga, Mandator mora nekako doći do Spavača, a da bi došao do Spavača, mora imati Esencu jednog od Čuvara, čija je svrha paziti da se Spavač ne probudi. Jedni način kako da zadobije Esencu jednog od Čuvara je preko vitezova Pan Tang, čija je svrha postojanja da svemir bude u balansu. Kada ih je Mandator upitao da mu je predaju Esencu Čuvara, vitezovi Pan Tanga na njegov upit nisu ništa odgovorili, već su se počeli pripremati za mogući rat s Crnim Suncem, znajući jako dobro kakvi su. Iako dobro pripremljeni, vitezovi Pan Tanga, nisu imali nikakve šanse protiv Crnog Sunca, te uz pomoć krtice koja je bila u vitezima Pan Tanga. Ta krtica je Vitez U Crnom, koji je svoju izdaju prebacio na Erika, namjestivši mu krivu informaciju o bezuvjetnoj predaji. Crno Sunce nije imalo milosti, poubijavši skoro svakog člana, ono malo što je preživjelo, raštrkalo se po cijeloj galaksiji. Ono što su tražili i što su htjeli uzeti, nisu uspjeli pronaći, jer sama Esenca Čuvara završila kod Erika, koji nije imao blagog pojma o tome. Kada je to shvatio, Mandator je ponudio veliku nagradu tko ga uhvati i dovede pred njim. Uz sve to, Erik je dolazio iz Kuće Hoskanner, koji su poznati kao najgori ološ, pa ako ga Crno Sunce ne zarobi, uradit će netko drugi.

Ugledale su ga, i zavrisle su. Čule su priče o njemu, no nisu vjerovale u njih sve do sada, smatrajući ih pričama s kojima plaše zločestu djecu. Izašao je pred njih, i pogledao svaku od sestara ravno u oči, vidjevši strah u njima. Gdje je? Upitao je, dok je njegov glas odjeknuo poput jeke. Bio je nalik reptilu, skoro tri metra velik, crvene kože s crnim prugama, krilima i repom koji su zauzeli cijelu prostoriju, a iz njegovog lica nazirali su se zubi poput oštrica bodeža, a njegove prodorne oči, su svijetlile u mraku, pogotovo kada su mu se zjenice proširile kao da vreba lovinu. Gdje je vitez Pan Tanga? Upitao je ponovno, a sestre nisu rekle ništa, već samo pokazale prstom na Erika.

Popeo se na brdo i pripremio mač, znajući da ponovno nešto vreba na njega. Pogledao je oko sebe, no nije primijetio ništa što bi moglo davati znakove opasnosti. Zapravo, cijelo vrijeme se nije čulo ništa osim cvrkuta ptica. Nije znao što se zapravo događa, osim što se nalazi na

nekakvom proplanku, prepunom cvijeća, dok je sunce sijalo. Uzdahnuo je, osjetivši kako ga umor ga sve više hvata. Odjednom, samo mu se zamračilo na oči i srušio se na pod. On, Gospodar Bezdana, očekivao je nekog tko bi mogao parirati, a naišao je tipa koji ležao na podu poput pijanca na ulici. Nasmijao se tako jako da cijelo brdo zatreslo. To ga je probudilo, ali prekasno. Dobro jutro, rekao mu je i udario ga je tako jako da je odletio ravno u kuću. Pokušao se podignuti, no bez uspjeha. Gospodar Bezdana je samo doletio, podignuo ga je i stisnuo uz zid tako jako da je Erik pomislio da će ga prignječiti. Cijelu vječnost sam čekao na ovaj trenutak! Tvoj red me zatočio za cijelu vječnost, ali eto me tu sam, napokon slobodan! Erik se pokušao sabrati i doći k sebi, zatim se sjetio o čemu se rad; njegov red, vitezovi Pan Tanga je nekada davno vodio ratove protiv Gospodara Bezdana, gdje su oni pobijedili i njega, a za kaznu protjerali u drugu dimenziju. Erik se naslušao priča o njemu, i kao svi, mislio da su to samo najobičnije priče, i nije se previše zamarao s tim, jer su vitezovi Pan Tanga vodili bitke s bezbroj neprijatelja. Gospodar Bezdana se pripremio da Eriku zada završni udarac, dok su sestre se držale za ruke i oduševljene gledale što se zbiva. Erik je mozgao kako da se izvuče ovaj put, pa iznenada se sjeti koja je slaba točka Gospodara Bezdana pa samim time što se zapravo ovdje dogodilo; da bi mogao opstati u ovoj dimenziji, mora crpiti snagu od ljudi s kojima je zamijenio mjesto u svojoj dimenziji i to preko tog kristala. Podigao je mač i udario je svom snagom u kristal, koji je od udarca sve više i više pucao. Ne! Nemoguće!? Uzviknuo je Gospodar Bezdana u očaju, dok je Erik, ovaj put udario mačem u kristal svom snagom, koliko god je mogao. Kristal je od silnog udarca se razvalio na pola i pao je pod, a on, Gospodar Bezdana je poput vodene pare ispario. Sestre su se pogledale međusobno, zatim u Erika, koji je, iako bio mrtav umoran, bio je bez problema spreman skratiti ih za glavu. Počele su se tresti od straha, i pobjegle glavom bez obzira, dok je Erik polagano koračao iz prostorije. Padala je noć, no čuo je nešto što je nalikovalo ljudskim glasovima i kako uzvikuju: Hoskanner, to je za sigurno njegovo maslo! Kao da nisu nam dovoljno uradili zla dosad! Nije reagirao, već je stajao s mačem poput čuvara, ponovno spreman za borbu i razmišljao što je sljedeće.....

To je on! Ne zanima kako ga mislite uhvatiti, živog ili mrtvog, govorio je vikont Oresh Busaku, dok je sjedio za stolom pred plaćenicima koji upravo dobili ponudu uhvatiti Erika, a Vitez U Crnom i članovi Crnog Sunca su sve ovo promatrali i tražili kako će to sve gubitke koje im nanio Erik opravdati Mandatoru. Javio im se, i htio je privatno razgovarati s Vitezom U Crnom. Pozdrav Gospodaru Mandatore, rekao je Vitez U Crnom. Od mene ništa se ne može sakriti, znaš to dobro, začuo se Mandatorov glas iz zvučnika. Unesi ove koordinate i tu ćeš ga pronaći, ali dovedi ga prvo k meni bez da itko sazna. Kada ja obavim ono što moram obaviti, radi s njim što god hoćeš. Začuvši te riječi, Vitez U Crnom se nasmiješio kao nikada do sada.

Bila je noć, no svjetla su gorila i kretala se u potrazi za njim, a on, Erik je pronašao sklonište koje je nekada davno bilo podzemni bunker. Istraživao ga je i otkrio da je pripadao njegovoj porodici kada su prije izvršili invaziju na ovaj planet pod vodstvom njegovog rođaka Životinje, za kojeg se

smatralo da je poginuo tijekom oslobađanja, iako nikada nije pronađeno truplo. Razlog zašto su ga tražili bio je vrlo jednostavan, a to je krv za krv, pošto je Erikova familija, Hoskanner radili genocid nad lokalnim stanovništvom i prodavali ih u roblje. Primijetio je grb koji je pripadao njegovoj familiji; crvena zastava s crnim simbolom. Erik je samo stajao i promatrao obiteljski grb, kao znanstvenik kada želi nešto odgonetati i tako je odlutao mislima o tome koliko je zla učinjeno pod tim grbom. Iznenada se začuju i odlučni korak, na što se Erik refleksno okrenuo s mačem, spreman ponovno za napad. Stajao je pored Erika, kojem je od iznenađenja pao mač iz ruku na pod, a usta su mu bila širom otvorena od šoka; bio je to njegov rođak, Životinja, za kojeg se smatralo da je godinama bio mrtav, stajao ispred njega, živ i zdrav. Životinja je bio velik 2 metra, toliko mišićav i krupan da izgledao kao hodajuća gromada, dok su mu se glava i vrat jednostavno spojili. Bio je u oklopu s kojeg je visila laserska puška, a ono malo svjetla što je obasjavalo prostoriju, svjetlilo je na ćelavom Životinjinom glavom poput lampe. Nemoguće, ti si mrtav! Vidio sam snimke, poginuo si tijekom oslobađanja planeta! Pozdrav i tebi rođače! Odgovorio mu je sa smiješkom, kao da upravo vreba. Snimke se vrlo lako mogu lažirati, a nema boljeg načina za zavarati protivnika kada lažiraš svoju smrt! Čekao sam godinama kada će Kuća Hoskanner poslati pojačanje, a sada je najbolji trenutak! rekao je Životinja, dok je bratski stavio ruku na Erikovo rame. Donedavno sam smatrao da si promašaj, ali ipak ima nade da ćeš jednog dana biti pravi Hoskanner! Pogledao je Erika, i njegovo oduševljenje se pretvorilo u užas, kada je vidio da je njegov rođak član vitezova Pan Tang.

Od svih kandidata, on se smatrao najboljim izborom od svih plaćenika. Dobio je sve potrebne informacije, i krenuo u lov. Obavijestili su ga da je opasan i da ga treba živog dovesti pred vikontu kao i njihovom gospodaru, Mandatoru. Računalo njegovog broda, Pošast, mu je po svojim proračunima najvjerojatnijeg ishoda dalo gdje se nalazi, tj. točna lokacija. Nitko nije znao njegovo pravo ime, stoga su zvali po njegovom simbolu, Zmija. Što više, nitko nije znao kako zapravo izgleda, pošto je cijelo vrijeme nosio kacigu koja mu je prekrivala lice, izuzev očiju. Kaciga, kao i ratni okop bio je tamno zelene boje, i pripadao je jednom davnom vremenu, kada su ljudi poput njega vladali carstvom. Sada, on je posljednji od posljednjih, upravo poput njegove lovine. Sletio je na planet za kojeg se pretpostavlja da se Hoskanner tu nalazi. Pripremio je oružje, i krenuo je u lov. Koračao je kroz šumu, dok je magla prekrivala u beskraj. Grobna tišina koja je u početku prevladavala je međuvremenu, postupno su se čuli glasovi, poput šapata: Hoskanner, pa na kraju u jedan glas koji je odzvanjao cijelim planetom: UBIJ HOSKANNERA! Kroz maglu su se vidjela svjetla, kao gomile ljudi, koji poput nabujale rijeke idu prema svome ušću. Promatrao je ljude, pa zatim je nekog u gomili upitao gdje može pronaći Hoskannera, na što mu je ovaj pokazao rukom na vođe te rulje; tri djevojke koje su stajale pored ruševne kuće, iznad proplanka. Rulja se okupila oko njih s oružjem, gdje su one držale govor. Pogledajte što nam je taj ološ, Hoskanner uradio! Pokazavši rukom na modrice i ogrebotine po svome tijelu. Primile smo ga srdačno u naš skromni dom, neznajući da je riječ o neprijatelju koji je došao porobiti naš planet. Kao da mu nije dovoljno što nam je uradio, odlučio je dozvati Gospodara Bezdana! Na taj spomen, rulja je poludjela i počela tražiti Hoskanerovu krv, kao u

transu, tražili su ga, dok je on, Zmija, bio nepokretan poput kipa. Njegov posao je bio da dovede Hoskanerra živog, jer ako ne, ne samo što će ostati bez plaće, reputacija će biti upitna.

Gledali su se u ravno u oči, nevjerujući što vide i čuju; Životinja, za kojeg se godinama smatralo da je mrtav, stoji ispred njega živ i zdrav, a on, pripadnik Kuće Hoskaner, član viteza Pan Tanga. Oduvijek si bio izrod! Povraća mi se od tebe! Rekao mu je Životinja s gađenjem. Ti si živ?! Ali ti si poginuo tijekom oslobađanja! Rekao mu je Erik u čuđenju, tražeći objašnjenje od Životinje, a to je bilo kada je krenula protu-ofenziva za oslobađanje planeta, usred bitke između Kuće Hoskaner i stanovnika planeta, Životinja se sa svojim ljudima povlačio, te usred povlačenja, upali su u klopku, tj minsko polje, pri čemu su svi poginuli, izuzev Životinje, koji je preživio ludom srećom, tako što je tijekom eksplozije propao u podzemlju i tu je pronašao sustav tunela koji vode po cijelom planetu. Zatim, Erik mu je ispričao svoju priču, kako se pridružio redu Pan Tang, izdaja od strane Viteza U Crnom koji je krivnju za izdaju prebacio na njega i kako ga svatko u cijelo svemiru želi dočepati, živog ili mrtvog. Iako su bili skriveni od svih, doprijeti su glasovi rulje, koja je tražila krv Hoskanerra. Čuvši to, u polutami, Životinjinine oči sijale su poput svjetiljki.

Žele ga mrtvog, a meni se to neisplati, pomislio je Zmija. Iako nije posjedovao naprave za praćenje, vrlo lako je mogao ući Hoskanerr u trag, prije nego što ga rulja dohvati. Krenuo je prema onoj ruševnoj kući gdje stanuju one sestre, koju je navodno Erik uništio. Koraćao je oprezno, jer mu je instinkt govorio da je Hoskanerr bio tu. Pripremio je mač i sredstvo za omamljivanje kako bi izašao na kraj s Hoskanerom, kad ono, ispred njega se pojave sestre. Hoskanerr je bio tu, rekle su mu, no uputio se prema onoj padini. Iako su djelovale bezazleno, Zmija je dobro znao da nešto nije kako treba. Osvrnuo se oko sebe, i primijetio tragove borbe između nekog tko je veći i jači od sestara. Za oko mu je upala knjiga koja je stajala sa strane, kao da je riječ o nekakvom grimoriju. I tada je shvatio, da Gospodara Bezdana nije dozvaao Erik, već sestre. Sve što je mogao je uputiti se prema padini gdje su ga sestre uputile. Kada je otišao, pogledale su se međusobno i upitale da li je primijetio nešto sumnjivo, jer protivnome, morat će odgovarati najvećoj čarobnici osobno, Crnoj Gospodarici.

Bili su u okruženju sa svih strana, te je bilo očito da im nema spasa. Tražili su Hoskanerovu krv, nakon svih godina ugnjetavanja i gaženja. Preko skrivenog otvora, pogledali su što se događa. Imali su što vidjeti; od civila do vojnika, od djece do staraca, običnih ljudi do plemstva htjeli su vidjeti mrtvog Hoskanerra. Gdje je to pojačanje, sada kada je najbitnije?! Rekao je Životinjina kroz zube, dok je Erika brinulo, kako će sada izvući. Pogledao je ljude oko sebe i vidio u njihovim

očima najcrniju mržnju. U međuvremenu, Životinja je pronašao nekakav komunikator preko kojeg je poslao SOS, nadajući se barem nekakvoj pomoći. Dok je SOS bio odaslan, Erik je primijetio nekog, za kojeg je smatrao da će ukrstiti mač.

Ponovno je bio okružen ruljom. Primijetio je nekakav ulaz u obližnje ruševine, pa je instinktivno znao da je Hoskanner tu. Približio se otvoru, i ušuljao se nečujno, dok rulja uopće nije primijetila. Hodao je kroz tunel, dok je ono malo svjetla padalo na tlo. Začuo je nekakav zvuk, i sklonio se sa strane, kako ga ne bi opazili. Primijetio je dvojicu ljudi, od kojih je jedan bio ćelav i krupan poput kakve gromade, dok je drugog lako prepoznao: HOSKANNER! Pripremio je pušku na omamljivanje i nanišanio je Erika, no rulja je nekim slučajem upala u tunel. Eno ološa! Ubijmo ih! Sranje, pomislio je, ovo svakako ne može ispasti dobro.

Signal je išao diljem svemira i dospio je na svoje odredište, matični planet Kuće Hoskanner. Crni planet koji je kružio oko blijeđe zvijezde, kao i ratne krstarice koja je bila u stanju pripravnosti. Čim su dobili signal, isti tren su se uputili prema tom planetu.

I ona je dobila taj signal. U svome zamku, sklonjen u planinskim lancem i šumom, dobila je poruku o Hoskanneru. Nije joj trebao SOS signal, već samo glasnik, isti onaj koji je kao i Eriku pokazao karte ishoda koji će uslijediti.

Na prvu ruku, mjesto gdje su stajali, djelovalo je poput kazališne pozornice, no svrha mu je bila u potpunosti drukčija, a to je javno pogubljenje. Erik i Životinja su se pogledali međusobno, zatim u rulju koja je tražila njihovu krv. Erik, koji je upravo gledao svjetinu kako mu dovikuje uvrede, prijetio je nekog. Taj netko bio je ni manje ni više već Zmija, koji je upravo jednim zamahom mača ispred sebe bacio nekoliko ljudi dalje od sebe. Popeo se na mjesto gdje je trebalo biti pogubljenje, zamahnuo je mačem, pri čemu je oslobodio Erika i Životinju. Rulja je poludjela i htjela ih je ubiti sve od reda, no Životinja koji se upravo oslobodio, uhvatio je jednog i golim rukama smrskao mu glavu. Uskočio je ravno u rulju, gdje je ih je sve žive izgazio. Erik, koji je namjeravao iskoristiti priliku za bijeg, osjetio je nekakav ubod, vrtoglavicu, pri čemu se našao na podu. Zmija, koji je iskoristio sav taj kaos, uzeo je Erika kao kakvu vreću i brže bolje odvuкао u svoj brod. U trenutku, Životinja se našao na podu, i taman kada su pomislili kako je napokon došlo vrijeme da naplati za sve grozote koje on i njegova obitelj uradila, iznenada se pojavila ratna krstarica Kuće Hoskanner, najveća ikada, iz koje su izlazili lovci i teretni brodovi s vojnicima. Rulja je odjednom stala, u šoku i nevjerujući svojim očima, a Životinja? Kada je vidio ratnu krstaricu svoje obitelji, nikada u životu nije se tako nasmiješio.

Već su bili daleko od tog planeta, štoviše, sve više i više su se približavali glavnom planetu Crnog Sunca. Zmija je poslao signal da ima zarobljenika kojeg traže i tražio je dozvolu za slijetanje. Sletio je u glavnu bazu Crnog Sunca, gdje su ga svi dočekali; od samog poglavara Crnog Sunca, Mandatora, ljudi koji žele vidjeti pogubljenje Hoskannera, pa do vikonta kojem Erik obeščastio dar. Stožer Crnog Sunca, kula, nadzirala se ispred planinskog lanca i pustare, dok je sunce koje je padalo u sumrak postajalo sve više crveno, kao da sagorjeti. Zmija je dobio troduplu nagradu, što od Mandatora, što od vikonta, što od Viteza U Crnom. Opet se našao na pozornici, ispred njega su bili članovi Crnog Sunca, kao i ostali koji su htjeli krv obeščastio, dok je Mandator stajao na postolju iznad sviju, poput kakvog suca. Tehničari su ga spojili sa zvučnicima i započeo je svoj govor. Obitelj Hoskanner je uradila dosta zla i sada je vrijeme za naplatu, na što su se čuo pljesak i ovacije. Iako su nam bili zakleti neprijatelji, uništili su viteški red Pan Tang zahvaljujući ovome ološu, na jako podmukao način kakav dolikuje njihovom soju. No, prije nego što bude pogubljen, moj čovjek će prije toga izvući neke jako bitne informacije.

Ponovno se začuo pljesak i ovacije, a dvojica vojnika Crnog Sunca i Vitez U Crnom su Erika doveli ravno pred Mandatora. Dok su ga ta dvojica vojnika držala, Vitez U Crnom ga je udario najjače koliko je mogao šakom u trbuh, kako bi ga osvijestio. Gospodar Mandator želi znati kako da dođe do Čuvara i njihovih slugu, Psa S One Strane, rekao mu je. Erik, koji je polagano dolazio k sebi, nije rekao ništa, već ga samo pljunuo ravno u lice. Razjaren, Vitez U Crnom, ga je uhvatio za glavu i udario od postolje. Gdje je? Upitao ga je kroz zube, gdje je Esenca Spavača? Ovaj put ga je Vitez U Crnom udario još jače glavom od postolje, da mu je krv počela teći iz njegove prazne očne duplje. Zatim, okrenuvši se pored sebe, vidio nekakav lik u crvenome s kartama.

Najveća ratna krstarica koju je carstvo ikada vidjelo ušlo je prostor Crnog Sunca. Iako su bili mnogobrojni i bolje naoružani, nisu imali nikakve šanse protiv nje. Ta ratna krstarica pripadala je obitelji Hoskanner, a predvodnik napada je bio Životinja. Kao golijat, sve je gazila pred sobom, a iza nje, nečujno se šuljao jedan maleni brod. Pronašli su Erika, samim time poglavara Crnog Sunca, Mandatora. Dok je svjetina tražila Hoskannerovu krv, iznad njih, obitelj Hoskanner je došla po njihovu krv. Vidjevši što se zbiva, Erik je zgrabio mač od jednog vojnika i ubio drugog, na što je Vitez U Crnome, poput divlje zvijeri krenuo u napad na Erika, koji je tog vojnika uzeo kao živi štit. No Viteza U Crnome to nije značilo, već je u svome bijesu i ludilo nastojao ubiti Erika pošto poto, dok je u međuvremenu, Životinja sa svojim ljudima masakrirao svakoga tko im se naišao. Revan, glavni planet Crnog Sunca upravo je postao mjesto najvećeg krvoprolića, koje je predvodila Kuća Hoskanne, na čelu sa Životinjom. Nemoj, treba mi živ! Uzviknuo je Mandator Vitezu U Crnome, koji je u borbenom zanosu uopće nije obadavao što je Mandator rekao, već se nastavio boriti s Erikom. Toliki je bio njegov zanos, da kada bi ukrstili mačeve u borbi, iskre su frcale sa svih strana. Je li to sve što znaš? Upitao ga je Erik, spreman da napokon uzvрати, dok okolo njih sve se počelo urušavati. Vitez U Crnom je zamahnuo mačem prema Eriku, koji je blokirao udarac, no bodeži koji su stajali umjesto drška mača gadno su ga prorezali. Ubrzo je bol postajala sve veća i veća, da je Erik izgubio osjećaj u rukama. Pogodi tko stoji iza pada Pan Tanga? Odgovori mu Vitez U Crnom, pritom pokaže rukom na sebe. Čekao sam godina kako bi

naplatio ono što si uradio mome ocu! Ubio si ga ispred mojih vlastitih očiju tako što si mu odrubio glavu. Uzviknuo je Vitez U Crnome, na što se Erik pokušao prisjetiti što je zapravo točno bilo i sjetio se! Otac Viteza U Crnome je zapravo bio vođa vjerskog kulta, koji je žrtvovao ljude entitetu znanom kao Crna Sila. Tvoj otac je bio najobičnije smeće i dobio je ono što je zaslužio! Uzviknuo je Erik, koji je bio na koljenima, što od boli, što od umora. Zatvorio je oči, nastojeći skupiti snagu iz Revana, Izvora, od kojeg koja obuhvaća cijeli svemir, no dogodilo se nešto drugo. Ubrzo, u njegovom tijelu počelo teći nekakva neobjašnjiva sila, nešto strano, ali ipak poznato. Ubrzo je shvatio da je riječ o Esenci kakvu imaju Čuvari i njihovi slugi, Psi S One Strane. Samim time je razlog zašto ga Mandator progoni po cijelom svemiru. Ima Esencu Čuvara, uzviknuo je Mandator tako jako, da se cijela kula zatresla. Znaš da mi je potreban! Bez njega sam bespomoćan! No njegovo upozorenje nije imalo nikakvog učinka na Viteza U Crnom, koji se nastavio boriti s Erikom, dok je Životinja bio okupan u krvi. Bacio je pogled na svog rođaka, za kojeg su oni i cijela obitelj smatrali najobičnijem promašajem. Vidjevši ga onako razjarenog, Životinja je pomislio da možda bi moglo biti nešto od njega.

Dok je trajala ta orgija krvoprolića, nedaleko je sletio brod koji je pratio tu krstaricu. Iz nje je izašao je čovjek, obučen poput kakvog vojnog službenika, crna uniforma sa simbolom gavrana, a pored njega žena, za koju bi se moglo reći da je plemenitog porijekla. Imala je skladno građeno tijelo, dugu bujnu crnu kosu, crne oči poput pauka koje imaju pogled kao da probada. Eno ga gospodarice, pokaže rukom na Erika, zatim joj doda dalekozor kako bi bolje vidjela. Dok su svi proklinjali riječ Hoskanner, njoj je ta riječ značila spas. Nema sumnje, to je on, ima Esencu Čuvara i porazio je Gospodara Bezdana. Samo nas on može spasiti od Nekromanta.

Samo su se borili, snaga protiv snage, sila protiv sile, vještina protiv vještine dok je pored njih cijeli planet prodao. Mandator, koji nikada nije poznao strah upravo ga je upoznao. Mene tražiš? Upitao ga je Noćna Mora U Crvenome. Daj da vidim što karte kažu. Noćna Mora U Crvenome je počela miješati karte i zatim je izašle karte koje su nagovještavale njegov skori kraj i zamjenu. To je nemoguće, ja sam utjelovljena moć! Ja sam taj koji će biti jači i od Čuvara i samog spavača, uzviknuo je Mandator najglasnije što je mogao. Zato sam ja tu, odgovorio mu je Noćna Mora U Crvenome, da spriječim da se to dogodi. Kako ćeš to učiniti, kada nemaš sposobnost fizičkog postojanja? Upitao ga je Mandator. Nemam, ali moj prvak ima, pokaže koščatim prstom na Erika koji se tada sukobio s Viteзом U Crnome. Ne, nije moguće, uzviknuo je Mandator. Iako je bio u žaru borbe, Erik je primijetio da prema njima pada nekakva gromada koja je bila odvaljena od napada ratne krstarice. Izmaknuo se najbrže što je mogao, pri čemu je mačem udario u spremnik u kojem je bio Mandator i samim time mu zadao smrtni udarac. Zaštitno staklo je raspuklo na sve strane, hranjiva tekućina i kabeli su se razvukli na sve strane, a Mandator se srušio mrtav. Erik, koji se sklonio sa strane, ispred njega se pojavio brod. Vrata su se otvorila i vidio je čovjeka koji mu je rukom pokazao da uđe. Čim je ušao, otišli su što dalje i čim prije.

Crno Sunce, na čelu s Mandatorom, držali su cijeli svemir u čeličnom stisku, sve dok Kuća

Hoskanner se nije pojavila, gdje je na čelu sa Životinjom, zadala gubitke od kojih će se teško oporaviti. Njihov stožer, kula je sravnuta sa zemljom, vođa Mandator ubijen na najjadniji mogući način. Mandator je mrtav, uzviknuo je jedan od vojnika, dok je Vitez U Crnome promatrao Mandatorovo truplo i primijetio nekakav priključak koji je stajao iza Mandatorove glave. Uzeo ga je i stavio iza svoje glave, na isto mjesto gdje ga je držao Mandator. Mandator je mrtav, Mandator je mrtav, vikao je taj vojnik, dok je Vitez U Crnome samo zaklopio oči i stisnuo šaku, kada je osjetio moć kakvu je posjedovao Mandator. Odjednom, taj vojnik je osjetio kako mu je srce prestalo raditi i koprcajući rekao: Živio Mandator, pogledavši Viteza U Crnome. Pustio je šaku, pružajući priliku tom vojniku da preživi. Ali, on neće.

Sletjeli su na njen planet, u njen zamak. Okružen šumom i planinskim lancem, cijelo vrijeme nije se znalo da li je dan ili noć, no njoj to nije smetalo. Sjedila je na svome prijestolju, u kojem je slabo svijetlo jedva davalo ikakvog obrisa. Njena duga, crna kosa, crne oči s prodornim pogledom proučavao je Erika. Bila je obučena u crveno-crnoj haljini kakvu nose žene plemenitog roda, dok oko nje su bili njeni slugi, koji su čekali njenu naredbu. Ja sam Crna Gospodarica. Vidjela sam da si porazio brojne neprijatelje, stoga trebam tvoju pomoć. Nekromant i njegovi slugi napadaju moj narod, a ti si jedini koji je sposoban izaći u koštac s njim. Erik, kada je to čuo, sve što je mogao je nakloniti se. Ne brinite, bit će učinjeno. Odlično, rekla je. Čekam te u svojim privatnim odajama. Erik, koji je umoran od svega, osjetio je nekakvu snagu, no nije bila Esenca Čuvara.

Iz cijelog svemira, došli su odati počast novom vođi reda Crnog Sunca, novom Mandatoru. Od plemića kao što je vikont Oresh Busaku, ljudi nad kojima je Nekromant provodio svoje eksperimente, sestre koje su se bavile zabranjenom magijom, plaćenik koji ga je tražio, pa od onih nad kojima je obitelj Hoskanerr radila zločine. Vitez U Crnom je sjedio na prijestolju sačinjeno od posude u kojoj je bio prethodni Mandator, na uzvisini s koje je imao pogled na sve njih koji su došli diljem svemira odati mu počast i prisegu na vjernost. Dok mu je vjetar razbarušio crnu kosu, njegov pogled je bio u daljini, u potrazi za osvetom. Ispod njega, svjetina tražila Hoskanerrovu krv, a on će im s užitkom dati.

Ponovno je miješao karte. U potpunoj tami, u hramu na čijem su ulazu stoje dvojica kostura koji se mole, na onome šumskom planetu. Zatim je počeo izvlačiti karte u kojima je vidio odgovor. Karte su bile o Eriku, i kao dosad, nisu pokazale ništa dobro. Kada je vidio odgovor, Noćna Mora U Crvenom nije rekao ama baš ništa. U hramu je vladala grobna tišina, sve dok nije njegov smijeh odzvanjao hramom. Zna se dobro tko se posljednji smije.

KRAJ